

YÜCE MAHKEME'YE ÇAĞIRMA BORUSU: SÛR (1)

"20- Sûr'a üflendi. İşte bu, kendisine karşı uyarılan gündür. 21- Her can, yanında bir sürücü ve şâhidle geldi... 41- Dinle, o gün o ünleyici, yakın bir yerden çağırır. 42- O gün o çağırıcı gerçek olarak duyarlar. İşte bu, (dirilip) çıkış günüdür. 43- Yaşatan ve öldüren ancak Biziz Biz. Dönüş de Bizdir. 44- O gün yer onlar(ın üstün)den yarıl(ıp açıl)ır, (çağırana doğru) sūr'atle koşarlar. İşte bu, toplamadır; bize göre kolaydır." (Kaf: 20-21, 41-44)

Yakın yerden çağıran, canları Allah'ın huzurunda toplanmağa çağırmaktadır. O gün canlar mutlaka o sesi duyarlar, ona kulak vermek zorunda kalırlar. İşte o sesin işitildiği gün, çıkış günüdür. O gün canlar tekrar bedenlere çıkarlar veya Yüce Dîvân'a çıkarlar.

Bu çağırıcı kimdir? Ya bizzat Allah'tır, ya melekleri veya insanlar ve cinler. Eğer çağırıcı Allah ise: *"Zulmedenleri ve eşlerini ve taptıkları şey-leri sürüp cehenneme götürün"* (Sâffât: 22), *"Cehenneme atın"*

(Kaf: 24),

"Onu yakalayın, bağlayın."

(Hâkka: 30)

diye bağırarak emreder. Çağırıcı melek ise, İsrâ

fil'in ça-ğırması olabilir. Yahut bu çağırıcı nefislere (ruhlara) olur:

"

Râzı edici ve râzı edilmiş olarak Rabbine dön!"

(Fecr: 28)

Eğer çağırıcı insanlar ve cinler ise o zaman bu, yükümlülerin feryâdı, cehennem muhafızlarına yalvarmaları olabilir: *"Ey Mâlik, Rabbin bizim işimizi bitirsin (bizi öldürsün) diye bağırırlar"*

(Zuhuf: 77)

âyetinin bil-dirdiği üzere cehennem ehli Mâlik

'e seslenip işlerinin bitirilmesini, ölüp gitmeleri için Allah'a ricâda bulunmasını isteyeceklerdir.

Fakat bağlam-dan bu çağırıcının, Allah veya melekleri olduğu anlaşılmaktadır (Mefâtî-hu'l-ğayb: 28/188).

Bizim kanâatimize göre bu çağırıcı İsrâfîl, çağırması da toplantı bo-rusuna üflemesidir. Çünkü Sûr'a üflemek, canları Allah'ın huzurunda toplanmaya, daha doğrusu duruşma alanına çağırmaktır. Nitekim Kaf : 34/42. âyetten bu, açıkça anlaşılmaktadır.

Âdiyât ve Kaf sûrelerinde çağrıcının ünlemesiyle kabirlerin, yahut yerin açılıp içindekilerin dirilerek dışarı çıkacakları anlatılır. Yâsîn Sûre-si'ndeki ifade de buna benzemektedir:

"51- Sûr'a üflendi. İşte onlar cedeslerden Rablerine koşuyorlar. 52- Dediler: 'Vah bize, bizi yattığımız yerden kim kaldırdı? İşte Rahmân'ın va'dettiği şey budur. Demek peygamberler doğru söy-lemiş!' 53- Sâdece bir tek gürültü olur, hemen onların hepsi huzûrumuza getirilirler." (Yâsîn: 51-53)

(devamı yarın..)